

3

ſinas opto aſſeꝫ quā vlāmā pōſuit apꝫus mē
 officia ſcōꝝ. ⁊ hanc ipſam vt docendi ſtudio
 poſſim diſcere. Vnus enim verus magiſter eſt
 qui ſolus nō didicit quod om̄s doceret. Homi
 nes autem diſcunt prius quod docēt. ⁊ ab illo
 vel alio accipiūt. qđ alijs tēdant. Qđ ne ipſum
 quidē michi accidit. Ego enim Ambroſius ra
 ptus de tribunalibꝫ. atqꝫ adminiſtracōnis inſu
 lis ad ſacerdotium docere vos cepi qđ ip̄e nō di
 dicā. Itaqꝫ factum eſt vt prius docere inciperē
 q̄ diſcere. diſcendum igitur michi ſimul ⁊ docē
 dū eſt qm̄ nō vacavi ante diſcē. **Capi. 2.**

Quid autem pre ceteris debemus diſcere.
 q̄ tacere vt poſſimꝫ loqui. ne prius me
 vox cōdempnet mea. q̄ abſoluat aliena
 Scriptum eſt enim Ex verbis tuis condemnabe
 ris. Quid opus eſt igitur vt properes piculum
 ſuſcipere cōdempnacōnis loquendo. cum tacēdo
 poſſis eſſe tucior. Compluēs vidi loquendo pec
 catū incidiffe. vix quēqꝫ tacendo. Itaqꝫ tacē
 noſſe. q̄ loqui difficilius eſt. Scio loqui pleroſ
 qꝫ cum tacere neſciant. Rarū eſt tacere quēqꝫ
 cum ſibi loqui nichil proſit. Sapiens eſt ergo q̄
 nouit tacere. Demiqꝫ ſapientia dixit. Dñs dedit
 michi linguam erudicōnis quando oporteat ſ
 monem dicere. Merito ergo ſapiens. qui a do
 mino accipit. quo tēpe ſibi loquēdū ſit. Vnde